

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D., v právní věci žalobce: **R. H.**, bytem M. K. 3801/2, B., proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo nám. 3/5, Brno, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 12. 2014, č.j. JMK 135283/2014, sp.zn. S-JMK 135283/2014/ODOS/St,

t a k t o:

- I. Žaloba **s e z a m í t á**.
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

I. Vymezení věci

Žalobce se svou žalobou ze dne 2. 3. 2015 domáhal zrušení rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 19. 12. 2014, č.j. JMK 135283/2014, sp. zn. S-JMK 135283/2014/ODOS/St (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Brna, odboru dopravněsprávních činností (dále jen „prvostupňový správní orgán“) ze dne 30. 10. 2014, č.j. ODSČ-42268/14-12 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).

Tímto prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným z přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 361/2000 Sb.“), kterého se měl dopustit porušením ustanovení § 5 odst. 2 písm. b) tohoto zákona tím, že dne 15. 6. 2014 v 0.29 hod. řídil osobní motorové vozidlo RZ 8B2 6518 v Brně na ul. Charbulova, kde byl

s vozidlem jako řidič zastaven a kontrolován u domu č.p. 29 hlídkou Policie ČR. V rámci silniční kontroly se na výzvu Policie ČR podrobil dechovým zkouškám přístrojem Dräger v. č. 0328, a to v čase 0.30 hod. s výsledkem 0,50 g/kg alkoholu v krvi, v čase 0.35 hod s výsledkem 0,47 g/kg alkoholu v krvi. Po odečtu odchylky měření ve výši 0,24 promile byla dechovou zkouškou zjištěna hladina alkoholu 0,26 a 0,23 g/kg, za což mu byla uložena sankce zákazu činnosti řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí, přičemž do zákazu činnosti byla započtena doba od 15. 6. 2014, kdy mu byl řidičský průkaz zadržen. Současně byla obviněnému uložena povinnost nahradit náklady řízení v částce 1000 Kč.

II. Průběh správního řízení

Ze správního spisu prvostupňového orgánu a žalovaného vyplývají následující skutečnosti.

Po obdržení oznámení o spáchání přestupku prvostupňový orgán zahájil přestupkové řízení a zároveň předvolal žalobce jako obviněného k ústnímu jednání na den 10. 9. 2014 v 9:15 hod. v budově Magistrátu města Brna. Toto oznámení bylo doručeno žalobci osobně dne 5. 9. 2014. Z protokolu o ústním projednání přestupku ze dne 10. 9. 2014 vyplynulo, že toto jednání se uskutečnilo za účasti žalobce, přičemž mu bylo umožněno seznámit se s celým spisovým materiálem. Prvostupňový správní orgán provedl důkaz součástmi spisu, zejm. úředním záznamem policistů OOP Brno-Komárov, tiskovými výstupy přístroje Dräger s výše uvedenými hodnotami alkoholu, úředním záznamem o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů nebo jiné návykové látky před anebo během jízdy a výpis z karty řidiče. Žalobce dostal možnost vyjádřit se k věci a byl dotázán, zda navrhuje doplnění dokazování, a následně byl vyzván, aby se vyjádřil k podkladům pro rozhodnutí a způsobu jejich zjištění, příp. aby navrhl jejich doplnění. Dále byl žalobce informován, že prvostupňový správní orgán odročuje jednání na den 21. 10. 2014 v 8:30 hod. což vzal výslovně na vědomí a stvrdil svým podpisem.

Prvostupňovému orgánu byla dne 20. 10. 2014 doručena e-mailem bez zaručeného elektronického podpisu zpráva od osoby R. V. z adresy ... datovaná dnem 20. 10. 2014 ke sp. zn. ODSČ-42268/14/8, v níž je uvedeno, že se odesílateli panu R. V. nedaří spojit se s adresátem (úřední osoba J. M.), a proto žádá prostřednictvím mailu o omluvu žalobce „z řízení nařízeného na zítra, 21. 10. 2014 na 8:30“. Dále zde R. V. uvedl, že „*pan H. je od pátku v pracovní neschopnosti a žádá Vás tímto o omluvení z výše uvedeného nařízeného jednání. Ihned, jak mu to jeho zdravotní stav dovolí, doručí Vám dokumenty prokazující jeho onemocnění.*“

V protokolu z jednání dne 21. 10. 2014, je uvedeno, že obviněný (žalobce) se k nařízenému jednání nedostavil. Dále je zde prvostupňovým správním orgánem uvedeno, že s ohledem na omluvu, která byla podána e-mailem a nebyla podepsána zaurčeným elektronickým podpisem vyčká správní orgán do 5 dnů na potvrzení podání ve smyslu § 37 odst. 4 správního řádu. Jelikož dále žalobce i R. V. zůstali vůči prvostupňovému orgánu nečinní, přikročil prvostupňový orgán dne 30. 10. 2014 k vydání prvostupňového rozhodnutí, v jehož odůvodnění k tomuto procesnímu postupu uvedl, že se obviněný nedostavil k ústnímu projednání přestupku, a proto rozhodl prvostupňový správní orgán v jeho nepřítomnosti.

V odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí ze dne 7. 11. 2014 žalobce mj. poukázal na to, že prvostupňový správní orgán ho svým postupem zkrátil na jeho právech, neboť žalobce se z nařízeného ústního jednání řádně a včas a dostatečně omluvil.

III. Napadené rozhodnutí

V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že prvostupňové rozhodnutí je zcela přezkoumatelné. Ve vztahu k odvolacím námitkám žalovaný uvedl, že podání lze učinit i elektronicky bez uznávaného elektronického podpisu či telefonicky, ovšem takové podání musí být v souladu s ustanovením § 37 odst. 4 správního řádu do pěti dnů doplněno zákonnou formou (tj. písemně, ústně či elektronicky s uznávaným elektronickým podpisem), aby se jednalo o podání ve smyslu ustanovení § 37 správního řádu. Z toho žalovaný dovodil, že z ústního jednání nařízeného na 21. 10. 2014 se obviněný neomluvil, prvostupňový správní orgán tak mohl věc projednat v jeho nepřítomnosti v souladu s ustanovením § 74 odst. 1 zákona o přestupcích, což také učinil a následně vydal rozhodnutí o věci samé.

Tvrzení žalobce, že mu nebylo umožněno realizovat jeho právo stanovené v § 36 odst. 3 správního řádu, tj. že mu nebylo umožněno vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí, žalovaný uvedl, že žalobce byl o tomto právu řádně poučen v předvolání k jednání nařízeném 10. 9. 2014 s tím, že toto právo mu bude umožněno realizovat při ústním jednání, k němuž se obviněný dostavil byl přítomen dokazování a měl možnost se k podkladům pro rozhodnutí vyjádřit, jak je uvedeno v protokolu o jednání, čehož nevyužil. Ústní jednání dne 21. 10. 2014 proběhlo v nepřítomnosti žalobce, neboť tento se k jednání nedostavil, znalecký posudek nedoložil (jednání bylo odročeno právě za účelem tvrzeného doložení znaleckého posudku), kdy spisový materiál nebyl od 10. 9. 2014, s ním byl žalobce seznámen a měl možnost se k němu vyjádřit, nijak doplňován. Žalobce tedy měl možnost se vyjádřit k podkladům, nicméně toho nevyužil. Žalovaný shledal, že řízení bylo vedeno v souladu se zákonem a žalobce nebyl nijak krácen na svých právech.

Žalovaný dále posoudil zjištění skutkového stavu věci včetně jeho kvalifikace, zavinění žalobce a správnost úsudku o uložení sankce, přičemž veškeré tyto stránky prvostupňového rozhodnutí shledal souladnými se zákonem.

IV. Žaloba

V žalobě proti napadenému rozhodnutí žalobce uvedl, že žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí nesprávně uvádí, že se žalobce řádně neomluvil z ústního jednání nařízeného prvostupňovým správním orgánem nařízeného dne 21. 10. 2014, a proto prvostupňový správní orgán mohl projednat věc v jeho nepřítomnosti. Žalobce ve svém odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí prokázal, že prvostupňovému správnímu orgánu zaslal svou omluvu z nařízeného ústního jednání, a to prostřednictvím Bc. R. V. K otázce podání omluvy z nařízeného ústního jednání žalobce konstatoval, že prvostupňový orgán o jeho pracovní neschopnosti jednoznačně věděl, a tudíž má žalobce za to, že jeho omluvu měl akceptovat. Pokud se prvostupňovému orgánu zdála omluva nedostatečná, měl tento následně využít ustanovení § 38 odst. 3 správního řádu a měl žalobce vyzvat k doplnění podání a dát mu přiměřenou lhůtu k odstranění vady. Prvostupňový orgán však ve věci rozhodl, aniž by dal žalobci možnost v rámci správního řízení navrhopat důkazy, svědky, příp. činit jiné návrhy, čímž zcela ignoroval ustanovení § 74 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích. K otázkám řádné omluvy z jednání v přestupkovém řízení žalobce poukázal na rozsudky

Nejvyššího správního soudu č.j. 7 As 9/2009 – 74 a č.j. 7 As 28/2009 – 99. Podle těchto judikátů postačuje jako řádná omluva z jednání omluva písemná, elektronická nebo dokonce telefonická. Zákon ani nestanovuje, že ten, kdo se z jednání omlouvá, je povinen svou neúčast také prokázat. K tomu, aby byla omluva důvodná, postačuje, aby účastník řízení tvrdil takové skutečnosti, které jsou účastníku (či jeho zástupci) znemožňují účast na jednání a které jsou omluvitelné. Žalobce se tedy z nařízeného ústního jednání řádně, včas a dostatečně omluvil, a prvostupňový orgán ho svým postupem zkrátil na jeho právech tím, že mu znemožnil, aby mohl v řízení postupovat podle § 36 správního řádu.

V. Vyjádření žalovaného a replika žalobce

Žalovaný předně k věci uvedl, že žalobce prokazatelně převzal rozhodnutí žalovaného dne 14. 1. 2015, nikoliv dne 29. 12. 2014, jak uvádí. Dne 29. 12. 2014 převzal doručované rozhodnutí nikoliv žalobce, ale pan R. V., který nebyl účastníkem řízení ani jeho zmocněncem. Žalovaný se v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí rovněž dostatečně podrobně zabýval otázkou splnění zákonných podmínek pro projednání věci v nepřítomnosti žalobce a dospěl k závěru, že prvostupňový orgán nepochybil. Žalobce se z ústního jednání nařízeného na 21.10. 2014 neomluvil, prvostupňový správní orgán tak mohl věc projednat v jeho nepřítomnosti v souladu s ustanovením § 74 odst. 1 zákona o přestupcích. Prvostupňový správní orgán obdržel dne 20. 10. 2014 prostřednictvím e-mailu bez uznávaného elektronického podpisu omluvu žalobce z jednání učiněnou panem R. V., který nebyl zmocněncem žalobce, s tím, že žalobce byl pracovní neschopnosti. Tento přípis ovšem nebyl v souladu s ustanovením § 37 odst. 4 správního řádu potvrzen v pětidenní lhůtě zákonem uznávanou formou a nejednalo se tedy o podání ve smyslu § 37 správního řádu. Proto neměl prvostupňový správní orgán povinnost postupovat podle ustanovení § 37 odst. 3 správního řádu, tj. vyzvat podatele, aby doplnil obsahové náležitosti podání. Žalovaný trvá na tom, že v řízení byl bezpečně zjištěn stav věci relevantní pro rozhodnutí, žalobce byl náležitě poučen o svých procesních právech, které mu bylo umožněno realizovat, a v řízení předcházejícím vydání napadeného rozhodnutí nedošlo k pochybení, kterým by byl žalobce zkrácen ve svých právech.

Ve stručné replice k vyjádření žalovaného žalobce uvedl, že žalovaný se v napadeném rozhodnutí vůbec nevypořádal s primární odvolací námitkou zabývající se omluvou z nařízeného jednání. Pokud žalovaný uvedl, že omluva z jednání byla nedostatečná a že podání žalobce nemá předepsané náležitosti nebo trpí jinými vadami, měl být žalobce vyzván k doplnění podání a měla mu k tomu být stanovena přiměřená lhůta. Ve zbytku zopakoval své žalobní námitky.

Následně dne 16. 2. 2016 byl krajskému soudu doručen návrh na odklad vykonatelnosti, v němž žalobce uvedl, že prvostupňový orgán podal návrh na výkon rozhodnutí sankce plynoucí žalobci z prvostupňového rozhodnutí.

VI. Posouzení věci krajským soudem

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.), a jde rovněž o žalobu přípustnou ve smyslu ustanovení § 65, § 68, a § 70 s. ř. s.

V souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. přezkoumal krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházejícího jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání za splnění zákonných podmínek (§ 51 odst. 1 s. ř. s.), neboť s tím obě strany projevíly zákonem stanoveným způsobem svůj souhlas.

V posuzované věci je předmětem sporu zákonnost vedení prvostupňového správního řízení, v němž prvostupňový správní orgán pokračoval v odročeném jednání o přestupku dne 21. 10. 2014 i přes omluvu pana R. V. doručenou prvostupňovému správnímu orgánu e-mailem dne 20. 10. 2014 bez přítomnosti žalobce, který v tom spatřuje zásadní porušení svých procesních práv. Jiné žalobní námitky žalobce nevznsl.

Krajský soud při posouzení žalobních námitek vycházel ze správního spisu prvostupňového správního orgánu a žalovaného. Ze správního spisu vedeného v prvostupňovém řízení vyplývá, že žalobce ani v prvostupňovém řízení, ani v navazujícím řízení odvolacím nepředložil písemnou procesní plnou moc pro pana R. V., ani pro nikoho jiného. V celém řízení žalobce jednal osobně. Jedinou výjimkou byl e-mail pana R. V. ze dne 20. 10. 2014 ke sp. zn. ODSČ-42268/14/8, jehož obsahem byla omluva žalobce z pokračování jednání nařízeného na den 21. 10. 2014 z důvodu údajné pracovní neschopnosti žalobce. Jak krajský soud ze správního spisu ověřil, toto elektronické podání nebylo opatřeno uznávaným elektronickým podpisem a ani nebylo později nijak doplněno. Žalobce ani v odvolání, ani k žalobě nepřiložil písemnou plnou moc, kterou by prokázal, že ho pan R. V. v prvostupňovém správním řízení zastupoval. Ze správního spisu pouze vyplývá, že pan R. V. zastupoval žalobce v související věci (vydání zadrženého řidičského průkazu).

V první řadě krajský soud uvádí, že rozhodnutí žalovaného považuje za zcela přezkoumatelné, a to jak z pohledu srozumitelnosti, tak i z pohledu vypořádání jednotlivých odvolacích námitek. K posouzení zákonnosti a správnosti úsudku žalovaného krajský soud uvádí, že žalovaný vycházel z právní úpravy obsažené v ustanovení § 74 odst. 1 zákona o přestupcích a § 37 správního řádu. Podle ustanovení § 74 odst. 1 zákona o přestupcích platí, že *„o přestupku koná správní orgán v prvním stupni ústní jednání. V nepřítomnosti obviněného z přestupku lze věc projednat jen tehdy, jestliže odmítne, ač byl řádně předvolán, se k projednání dostavit nebo se nedostaví bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu.“*

Toto ustanovení je třeba vykládat jako zákonné provedení ochrany obviněného z trestního deliktu vyplývající z čl. 38 odst. 2 Listiny, neboť přestupkové řízení je třeba považovat za řízení, v němž je projednáváno trestní obvinění (viz k tomu náleží Ústavního soudu ze dne 11. 3. 2004, sp. zn. II. ÚS 788/02, přístupný na <http://nalus.usoud.cz>). K jeho výkladu se několikrát vyjádřil Nejvyšší správní soud, když uvedl, že *„ústním projednáním přestupku před správním orgánem I. stupně za účasti řádně předvolaného účastníka je tedy sledována a také garantována právní jistota spolehlivého zjištění skutkového stavu věci a prokázání viny či nevin, jakož i právo na spravedlivý proces* (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 5. 2009, č.j. 7 As 28/2009 - 5, přístupný na www.nssoud.cz). Výjimky, kdy lze jednání uskutečnit za nepřítomnosti obviněného, zákon vymezuje dvěma situacemi: 1) odmítnutím zúčastnit se jednání; 2) nedostavení se bez náležité omluvy, obě za společné podmínky řádného předvolání. Náležitosti omluvy a důležitost důvodů posuzuje správní orgán na základě své diskrece. Za závažné důvody lze obvykle považovat doloženou pracovní neschopnost, překážky ve výkonu zaměstnání na straně zaměstnance, plánovanou zahrační

dovolenou. atd. (viz k tomu Kučerová, H., Horzinková, E. Zákon o přestupcích s komentářem a judikaturou a přehled zákonů obsahujících skutkové podstaty přestupků. 2. vydání. Praha: Leges, 2011, s. 368).

Krajský soud v posuzované věci vážil, zda omluva z jednání doručená panem R. V. dne 20. 10. 2014 mohla být ze strany prvostupňového orgánu považována za omluvu řádnou a „náležitou“ omluvu. V předmětné věci není pochyb o tom, že žalobce byl k jednání dne 21. 10. 2014 řádně předvolán, přičemž to žalobce ani nečiní sporným. K podmínkám „náležité omluvy“ z jednání se rovněž Nejvyšší správní soud ve své judikatuře vyjadřoval, a to např. v rozsudku ze dne 18. 4. 2007, sp.zn. 6 As 34/2006, kde uvedl, že náležitá omluva musí prokazovat důležitý důvod nepřítomnosti účastníka řízení. V předmětné věci omluva z jednání nesplňovala náležitosti podání ve smyslu § 37 správního řádu, a to nejen náležitosti formy (chybějící elektronický podpis osoby, již má být toto podání přičítáno), ale neobsahovala ani jakékoliv potvrzení důležitého důvodu, proč by žalobce neměl být schopen se jednání zúčastnit (elektronická verze potvrzení o pracovní neschopnosti, potvrzení o návštěvě lékaře atp.). Tyto doklady nebyly prvostupňovému orgánu předloženy ani dodatečně, a to ani společně s podáním odvolání. Krajský soud sice souhlasí se žalobcem v tom, že omluva ex lege není fixována na písemnou formu, a tudíž ji lze učinit jak elektronicky, tak i ústně (kupř. telefonicky), ovšem přitom musí být nezbytně zachována prokazatelnost přičitatelnosti takového projevu vůle účastníku řízení, příp. jeho zástupci či jinému předvolanému subjektu řízení, přičemž osoba jednající v zájmu žalobce ani nedostala požadavkům „náležité omluvy“ ve smyslu § 74 odst. 1 zákona o přestupcích (viz k tomu obdobně rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 20. 5. 2015, č.j. 41 A 28/2014-28).

Jak již krajský soud výše uvedl, nebylo nijak ani správnímu orgánu ani soudu doloženo a osvědčeno, že žalobce byl v prvostupňovém řízení zastoupen panem R. V., jak bylo tvrzeno v předmětné omluvě. Jelikož tato omluva nebyla ani dodatečně potvrzena doložením elektronického stejnopisu plné moci, vztah zastoupení mezi žalobcem a panem R. V. nebyl ani prvostupňovému orgánu, ani žalovanému prokázán a doložen. Ani dodatečně nejsou ze správního spisu patrné žádné skutkové okolnosti, které by tento postup žalobce vysvětlovaly a odůvodnily, proč nebyl za této procesní situace schopen kontaktovat prvostupňový orgán sám a některou z výše uvedených forem zaslat omluvu z jednání. V takovém případě je třeba vycházet z toho, že prvostupňový správní orgán nemusel činit na základě prostého e-mailového podání osoby, která nebyla předmětným řízením nijak dotčena, žádné další procesní úkony (tzv. učinit výzvu k odstranění vad omluvy z jednání). Za této situace krajský soud nesouhlasí s názorem žalobce, že prvostupňový orgán byl povinen postupovat ve smyslu § 37 odst. 4 správního řádu.

Nic na tom nemění ani judikatura Nejvyššího správního soudu, na niž žalobce v žalobě odkázal a s níž je krajský soud seznámen. V rozsudku ze dne 12. 3. 2009, č.j. 7 As 9/2009 – 66 (přístupný na www.nssoud.cz) se Nejvyšší správní soud zabýval zdánlivě obdobnou situací, která se ale od předmětného skutkového stavu věci lišila tím, že se jednalo o omluvu doručenou osobně účastníkem přestupkového řízení po uskutečnění jednání, nikoliv jinou osobou řízením nijak nedotčenou. V dalším rozsudku ze dne 14. 5. 2009, č.j. 7 As 28/2009 – 99, se pro změnu jednalo o situaci, kdy účastník řízení byl zastoupen advokátem, který požádal o změnu termínu jednání z důvodu zahraniční služební cesty, což správní orgán odmítl akceptovat a projednal přestupek v jeho nepřítomnosti. Jak vidno, ani jeden z judikátů, na něž žalobce odkázal pro podporu svého právního názoru, nebyl založen na skutkovém stavu věci, který by se v podstatných rysech shodoval s předmětnou věcí.

Závěrem posouzení věci krajský soud uvádí, že nelze přijmout názor žalobce, že byl zkrácen na svém právu vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí (§ 36 odst. 3 správního řádu), neboť ve věci proběhlo jednání, k němuž byl řádně předvolán a jehož se zúčastnil, přičemž při něm mu byla dána možnost se k podkladům pro rozhodnutí vyjádřit. To, že chtěl v řízení předkládat případné další důkazy, z protokolu o jednání ze dne 10. 9. 2014 výslovně nevyplývá, přičemž ani žalobce v žalobě nic takového netvrdil. Při jednání dne 21. 10. 2014, jehož se již žalobce nezúčastnil, žádné další důkazy prováděny nebyly. Žalobce tedy nebyl na svém ústavně zaručeném právu být přítomen jednání o svém obvinění ze spáchání přestupku, a ani nebyl nijak krácen na své právo navrhnout důkazy a vyjadřovat se k podkladům pro rozhodnutí.

VI. Závěr a náhrada nákladů řízení

Ze všech shora uvedených důvodů krajský soud zamítl žalobu jako nedůvodnou, jak je ve výroku I. uvedeno. Vzhledem k tomu, že krajský soud rozhodl věc meritorně bezodkladně poté, co mu byl doručen návrh na odklad vykonatelnosti napadeného rozhodnutí, nerozhodoval o tomto návrhu samostatně.

O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II) a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, proto mu soud náhradu řízení nepřiznal (výrok III).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 22. února 2016

JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D., v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Karolina Marešová